

 MUHAMMED KEREM AN

Bana güvenme, ben gazeteciyim. Maalesef Arap ülkelerinde en az gelişmiş zafında siyasi hayatımız za damgasını vuran keskin kutuplaşma halinin hazmetiminde durumumuz bu.

Medya sektöründe ilginç olanlar sadece haber taşıyıcıları olacaklar, haberle ilgili farklı görüşleri sunacaklar ve direktif almaksızın haberle doğrudan bir ilişki kuracaklar bir alan yok. Medya ilginç olanların kendileri istesin veya zorlansınlar- bu veya şu kampın yanında olmaları gerekiyor. Arap medyası, birçok Arap ülkesinde ve özellikle de Arap Baharı ülkeleri adı verilen ülkelerde halen yaşanan siyasi kimliğin denkleminde taraf oldu. Dahası bu medyanın bu veya şu görüşün yanında saf tutması bir zorunluluk. Ayrıca Arap okuyucu veya izleyici de tercih ettiği medya organını kendisine aktardığı gerçekte doğrudan doğruya deşil, sunduğu haberlerin kendi siyasi kimliğiyle uyuma boyutuna göre seçiyor.

Profesyonellik ile siyasi arzular arasında birçok konu kaybolup gitti. Arap gazeteciler, buna karşın kendi kredilerinden kaç ey ediler ve uzun yıllardır zaten iyi düzeyde olmayan dürüstlük kredisinden daha kaç eyecekler. Aynı durum, televizyon kanalları izleyicisi için de geçerli. İzleyici yıllardır televizyon kanallarının Afganistan Savaşı, Irak'taki Amerikan işgali, Lübnan ve Gazze'ye yönelik saldırılarla ilgili yayınlarla bağlantılı birçok konudaki tarafgir tutumunu takdir etti. Aynı izleyici şimdi bu kanalların halihazırdaki tarafgir tutumlarını kınıyor, hatta profesyonel olmadıkları ve işlerini dengeli yorum mediklerini belirtiyor. Tarafgirlik, bu kimselerin geleneğinde kendi siyasi arzularıyla tıpkı tıpkı maddet sorun deşil. Medya organlarından, psikolojik olarak kendilerini rahatlatmalarını istiyorlar.

Arap eleştirmenlerden biri birkaç yıl önce bugünkü daha da belirginleşen bu noktayı yazmıştı. Arap televizyonlarının, kendi izleyicisinin kanaatlerine uygun yayınlar yaptığını belirtti. Bu da nihayetinde kitleler gibi medya organlarının kamplara ve birçok sorunun zemininde futbol takımlarına benzer yapılarına bükünmesine yol açtı. Nihayetinde tüm kitlelerin ve medyaların taraf olması birbirini besliyor. Bu durum, birçok gazetecinin ve haber spikerinin kendilerini her konuya eleştirel yaklaşımın korunmasını gönen profesyonellikte ilginç malar gerektiği temelinde tartmamalarına yol açtı. Aksine kendilerini destekleyen kitleleri coşturan siyasi birer direnişye dikkatler. Hatta özellikle Mısır medya organlarında bazıları gazeteci veya spiker deşil de kerkertçü siyasi bir yıldıza dikkat adeta. Bu meslekte bilinen usul ve kriterlere göre profesyonel bir gazeteci olarak görevini yapmakta kararlı olmak, evliya olmak gibi bir şey haline geldi. Birilerini sıratla coşturmayı getirmeye ilginç madık ve hatta birilerini bu gazeteci bizimle mi, bize karşın mükteşinde bir tasnifte bulunmayacak derecede rahatlatmadık kabul güm memektedirler.

Bazıları medyanın adil olduğu müddet belirli bir tutumun yanında yer almasını eksiklik olmadığını, her şeyi aynı mesafede durmanın imkansıza bir spor olduğu söyleyebilir ve tartışabilir. İle olabilir ancak hoşumuza gitmeyen gerçelerin tartışılması veya siyasi tutum ve kanaatlerin arkasında aptalca otomatik şekilde saf tutulmaması şarttır. Ki bu siyasi tutum ve kanaatlerden kesin verilmiyor ve bir tür kutsallık atfederek yaklaşılıyor. Akıldan ve mantıktan yoksun ulusalcılık veya şer ve yzeysel Arap milliyetçiliği bu kanaatlerden. Halihazırdaki ezici Arap savaşlarının tozunun dinmesi ve kayıp envanteri karmaya bağlamamız sonrası önemli kurbanın gazetecilik olduğu anlayacağız. \*El Kuds El Arab gazetesinde (4 Eylül 2013) yayımlanan makale kısaltılarak tercüme edilmiştir.

Not: [http://www.zaman.com.tr/yorum\\_arap-medyasinin-sikintisi\\_2131213.html](http://www.zaman.com.tr/yorum_arap-medyasinin-sikintisi_2131213.html) target="\_blank">Bu yazı Zaman Gazetesi'nin yorum sayfasında yayımlanmıştır.